

EGY SZÁZALÉK

A DM KFT. ÉS A DMKIK GAZDASÁGI MELLÉKLETE

Baromfisok: három a káefté, egy a főnök

– Vegyének csak nyugodtan! – bíztat bennünket a cégvezető, Magyar József Szentesen. Miközben kézből kézbe egyensúlyozzuk a tűzforró csemegét a „főnök” mesél, mitől is különleges a csemegéjük:

– Nemrégiben vendégeink voltak odahaza. Kitaláltuk, meglepjük őket, s az itt készült termékeket táltuk fel vacsorára. A feleség a recept után érdeklődött. Alig akarta elhinni, hogy ez nem otthon készült, annyira ízlett nekik.

Kiderül, Magyarországon az egész baromfiiparban nem volt az elmúlt években akkora beruházás, mint a három szentesi „baromfis” cégben: a Hungeritnél, a Hungerit Plus-nál és a Gold M Kft.-ben. Másfél év alatt több mint 800 millió forintot költöttek Szentesen beruházásra a három – egyébként teljesen önálló – cégnél. A végeredmény: összesen 4 milliárdos árbevétel akkor, amikor a „három fogatból” két KFT. csak darab évet futott. Az sem elhanyagolható, hogy közel ezer új munkahelyet teremtettek a baromfisok Szentesen.

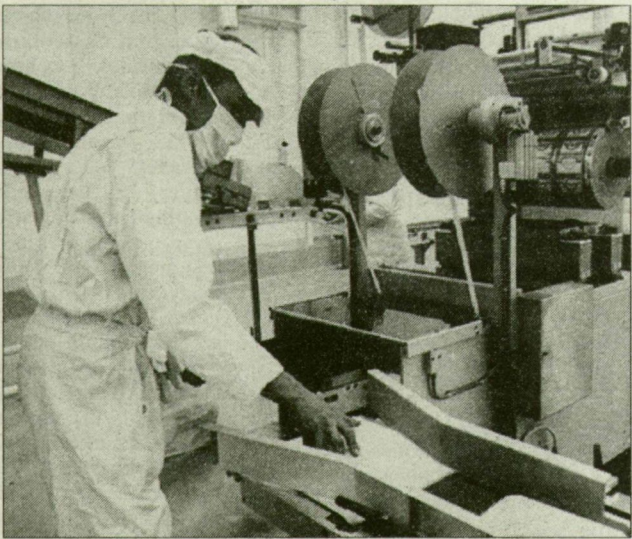
A három társaságot azért egy valami, pontosabban egy valaki mégis csak összeköti – Magyar József ügyvezető, aki mindhárom cég vezetője.

– Huszonöt évet töltöttem el a szentesi baromfiiparban. Végigjártam a szakmai ranglétrát, majd 1990-ben, amikor megalkult a Hungerit, a 240 fős csapat vezetője lettem. A magyar–német–olasz vegyes vállalat baromfitermékek továbbfeldolgozására alakult. A legértékesebb húsrészeket, a csirke és a pulyka mellét dolgozzuk fel.

– Tavaly több mint négyezer tonna készterméket gyártottunk, 1 milliárd 600 milliós árbevétel mellett. Termékeink 18 százaléka Ausztriában, Németországban, Belgiumban, Svédországban és Japánban talált vevőre. Idehaza rajtuk kívül egyetlen cég sem készít ilyen elősütött baromfitermékeket.

A sikeren felbuzdulva 1993 szeptemberében francia–ír–magyar tőkéből megalapították a Hungerit Plusz Kft.-t, amely

Szentesi sikersztori?

Fotó: Enyedi Zoltán

Ezer szám lógnak a pulykák a futószalag fölötti szállítón. Egyikük–másikuk természetes példány: tizen-nyolc–húsz kilós jószágok utaznak utolsó útjukra. Mi pedig a nyakunkat behúzza próbálunk egyensúlyozni közöttük. A szalagsor végén, egy másik teremben, már a készterméket is megízlelhetjük. A készre sütött, panírozott pulykamellek úgy hullanak alá a szárítógépből, mint összel a falevek.

zöldmezős beruházással alig hat hónap alatt vadonat új üzemet telepített Szentesre. A 120 milliós alaptőkéjű vállalkozásnak ma már önálló exportkódja van, tavaly 125 tonna feldolgozott baromfiárut exportáltak, 660 milliós árbevételt produkálva jó fél év alatt. Száztíz új munkahelyet teremtettek, mindenféle állami segítség nélkül.

– Már a kezdet kezdetén látszott, a biztonságos alapanyag ellátás miatt vágósorokra lesz szükségünk. Közben az egykori Szentesi Baromfifeldolgozó Rt. felszámolásra került. Nyilvános árverésen tavaly márciusban megvásároltuk ezt a céget is. Zömében magyar tőkéből, de francia részvétellel megalakult a Gold M Kft., amely gyakorlatilag a volt baromfifeldolgozó termelőberendezéseit vette meg, hiszen előtte másfél évig a jogutód nélkül megszűnt cég nem termelt. Így a termelést és a piaci jelenlétet a nulláról kellett kezdenünk.

Nem is eredménytelenül, hiszen tavaly 9 hónap alatt közel 9 ezer tonna napospulykát, naposlibát és pecsenyekacsát termeltettek és vágtaak le.

– Meg kellett küzdenünk a termelők bizalmatlanságával is, hiszen a Szentesi Baromfifeldolgozó Rt. az utóbbi években már nem tudott fizetni. Ígéretet tettünk a termelőknek, hogy visszamenőleg rendezzük a számlát a baromfifeldolgozó helyett is. Tizenkét milliót „dobtunk ki az ablakból”, de a bizalom mára már helyre állt, s reméljük ez is jó befektetés volt.

Tavaly 350 dolgozót vettek át, s szűk egy esztendő alatt 430 új munkahelyet teremtettek a régiék mellé – ismét csak saját erőből. Szentesen a gyakorlatban is bezárult a kör, kialakult a baromfivertikum: a három cég termeltet, a legmodernebb vágósorokon dolgozik, majd magas fokon feldolgozott termékekkel jelenik meg a hazai és a külföldi piacokon.

– A három társaság teljesen független egymástól, szó sem lehet a bevételek átmosásáról, hiszen mindegyikben más–más tulajdonos van és abban mindenki egyetért, hogy csak szonnal lehet dolgozni. Tavaly a három cégnek 250 milliós nyeresége volt. A gyártmányfejlesztést a Hungerit végzi, s itt van mindhárom társaság kereskedelmi és export-import központja. Így minden áttekinthető és tiszta marad.

A szellemiség, a közös erőfeszítés azért mégis összeköti a három céget. Úgy számolnak, az idén már 7,5–8 milliárdos árbevételt tudnak együtt elérni. S ami szintén nem megvetendő, magyar munkát adnak el, devizáért.

● **Előny, vagy hátrány-e a szentesiként megjelenni a világpiacon?**

– A felszámolt baromfifeldolgozó már ismert volt Nyugat-Európában. De ez volt a lépéshátrányunk is: az utolsó másfél évben már nem exportáltak. Amikor átvettük a céget, az volt az első gondolatunk, hogy le kell terhelni, ki kell használni a kapacitást. Sikerült is. A dolgozók furcsán fogadták, hogy mi csak a teljesítményért fizetünk, de kilenc hónap alatt nyolcvan százalékkal emeltük a béreket, s ez azt hiszem őket is meggyőzte.

● **Itt a sikersztori vége?**

– Nem, bőven akad még tennivalónk – mondja Magyar József. – A jövő a zárt integrációs rendszer. Szentes környékén hagyományai vannak a baromfinevelésnek. Ezt kell erősíteni, hiszen korszerű technológiával 18 forinttal olcsóbban lehetne előállítani egy kiló baromfihúst mint ma. Ebben kell most segítséget nyújtanunk a termelőknek. A kereskedelemben a „nagykerék” szerepét akarjuk erősíteni és nem kiközösíteni termékeinket. Szerencsére a hazai fogyasztói szokások is a javunkra változnak, Nyugat-Európában pedig biztos piacra leltünk a magas fokon feldolgozott termékeinkkel.

Rafal Gábor

Ingatagok

Ingatag területre tévedt Bokros pénzügyminiszter úr az ingatlanadóval. Azt nem mondom, hogy már visszakozna, de az a kijelentés, miszerint 1997 előtt semmiképpen sem vezethető be, arra utal, nem aratott osztatlan elismerést az ötlettel. Nem beszélve arról, hogy azt meg is kell érni, s az utóbbi évek nagy pénzügyminiszter jövés-menését látva ez korántsem biztos.

Valamiféle visszamenőleges igazságtevés-félet érzek abba, hogy adóztassuk meg az ingatlanokat. Azt senki sem állítja, hogy valamennyi csodapalota, luxuslakás adózott jövedelemből épült. Bizonyára Szegeden is találni olyan házsört két sarok között, ahol minden második gazda zavarba esne, ha tételes elszámolás kérének tőle, de ezzel már elkéztünk. Talán, ha annak idején tényleg kötelezővé tették volna a vagyonyllatkozatot, esetleg olyan áron is, hogy mindenki „amnesziát” kap, azaz tiszta lappal indul. Így azonban ez nem más, mint utólagos jövedelemadó, s az sem mentesíti kiöltőjét, hogy itt-ott feketejövedelemről van szó.

Vegyük el a gazdagoktól, adjuk oda a szegényeknek – gondolatmenet még akkor is sántít, ha mindez megmarad a lakásgazaton belül, azaz a fiatalok lakásgondjainak megoldására fordítanak az adóból befolyt pénz. És akkor még ott vannak a méretek, mi legyen az alsó határ? Ott vannak azok a szép nagy emeletes falusi házak – már az utca miatt is muszáj volt akkorát építeni – főzni viszont a nyári konyhában főznek, s csak négy éve fűtöttek utoljára az emeleten. Mi ez, flancadó?

Kanis István

● Kárpótlási összesítés

Félmillió pótkérelem

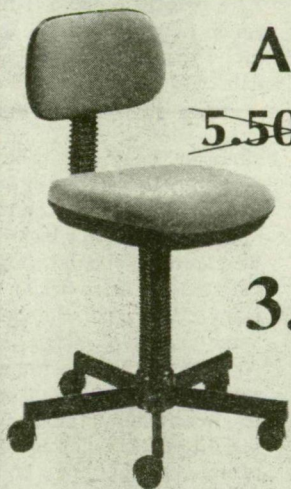
A vagyoni igények alapján mintegy 74 milliárd forintnyi kárpótlási jegyet adtak ki. Az első és a második vagyoni kárpótlásra az eredeti határidőben beadott kérelmek közül már csupán néhány száz ügyben húzódik a határozathozatal különféle jogi problémák miatt. A póthatáridőre érkezett 531 ezer 819 kérelemből már több mint a felénél – 297 ezer 162 esetben – megszületett a határozat. Ez mintegy 8,3 milliárd forintnyi kárpótlási jegy kiadását jelenti. Az első vagyoni kárpótlás esetében az egy kárpótlásra jutó kiadott kárpótlási jegyek értéke mintegy 67 ezer, a második vagyoni kárpótlásnál 138 ezer, míg a pótingéneknél pedig egyelőre közel 28 ezer forint volt.

Személyi kárpótlási kérelmekből több mint 436 ezer érkezett a kárpótlási hivatalba, és majdnem 361 ezer ügyben döntöttek már. Ez azt jelenti, hogy a határidő újramegnyit-

A kárpótlás kezdete óta már mintegy 120,9 milliárd forint értékű kárpótlási jegy kiadásáról döntöttek a kárpótlási hivatalok. A vagyoni kárpótlás keretében összesen 1 millió 427 ezer 715 ügyet tart nyilván a hivatal, s ebből több mint 1 millió 192 ezer ügyben hoztak döntést.

tásakor beadott mintegy 80 ezer kérelem többsége még elbírálásra vár. A személyi kárpótlás keretében mintegy 192 ezer fő jutott 46,7 milliárd forintnyi kárpótlási jegyhez, több mint 50 ezer kárpótlótnak ítétek meg havi életjáradékot, és 26 ezer 647-en részesültek egyösszegű kárpótlásban. Nyugdíjkiegészítést politikai jogsérelem alapján 298 ezer 510 személynek ítétek meg.

DCM 6724 Szeged,
TRADEKFT Csongrádi sgt. 22.

AKCIÓ !!!

5.500,- Ft -30%

3.850,- Ft

Számítógépasztalok és irodai székek, Délmagyarországon a legnagyobb választékban, kedvező árakon !

Megtekinthető és megvásárolható:

PGM COMPUTER
6724 Szeged,
Csongrádi sgt. 22.
Tel.: (62)314-380

PGM BÜRO
6720 Szeged,
Dugonics tér 11.
Tel.: (62) 322-372

MINDKÉT ÜZLET SZOMBATON IS NYITVA TART !!!

